

E

BIBLIOTEKA

8JH-1

M 98

SHIFRI

GJIROKASTER

BESNIK
MUSTAFAJ

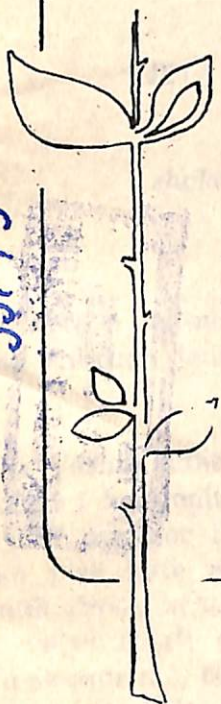

Pragu
i verës

POEZI

81H-1
M 98

**Besnik
Mustafaj**

33143

**Pragu
i verës**

poezi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

JETA E UDHËVE

shokëve të mi gazetarë

Ec!

Mbi sytë e tu, në zemrën tënde
udha shkruan jetën e vet.

Udha s'është udhë pa udhëtarë.
Shoferi i kamionit që të gjeti në shi,
qortimi miqësor i një minatori
duke pirë kafe me të
se nuk zbritë ta takosh atje poshtë,
një vajzë fshati që të sheh në sy
pa u skuqur më, të sjell ujë nga shtëpia
të pastrosh baltën e fushës në këpucë,

një dorë veterani mbështetur në sup,
këmbëngulja e sinqertë t'i shkosh për drekë,
një fëmijë i panjohur që të pyet për orën
e rënd në shkollë të kap mësimin;
përherë, përherë
në udhët tona nuk ngelesh vetëm.

Në mëngjes e në mbrëmje, ditën e natën
ec!

Zgjerohen sytë, zgjerohet zemra.

Pambarimisht udha kërkon vend

për të shkruar aty jetën e vet.

Shkruar nga ...

1981

Shkruar nga ...

Shkruar nga ...

TRI KËNGË PËR NËNËN

1. Nëna

Nëna, e heshtura,
në rrembat e gjakut tonë, në zemër.

Në rrugët ku hyjmë, të mëdha e të vogla,
kudo shkojmë, kudo ecim,
para se të vëmë këmbën ne
në tokë mbështetet këmba e nënës
e provon fortësinë e saj.

Aty ku mund të shfaqen sirenat
na zë veshët,
aty ku duhet të këndojmë, të qeshim,
bëhet dritë në buzët tona, në sy.

Ulisi kujtonte se ish Athinaja,
e s'e dinte se ajo ish nëna.

2. Përsëri për nënën

Dikush i tha nënës se kishte djalë të mirë,
nëna ime vetëm qeshi pak:

Kur erdhi në shtëpi, në darkë,
puthi fotografinë time,
në tryezë shtroi një pjatë më shumë.

Dhe u ul aty ku ulesha unë...

3. Letër nënës

E dashur nënë!

U bënë muaj pa të parë.

Një punë e re që del papritur

MAT

ma shtyn më larg ardhjen për ditë.

Ti asnjëherë, asnjëherë

të lyp të falur s'më kërkon,

veç ndiej nga larg si psherëtin

kur më thua se je mirë.

Me zërin tim ende në vesh

mendon me vete për një çast:

«Ky biri im... mirë, mirë,

u bëftë punëtor!

Le të mësojë se dita e tij

edhe për mua gjithnjë ka kohë».

Kaq mund të thuash, ti je nënë,

s'do kurrsesi që djalit tënd

ti flasin ashpër, ta qortojnë

se paska lënë një punë pa bërë

të vijë thjesht sa të të shohë.

Kaq mund të thuash, ti je nënë.

TANI

Tani nuk rritem më. Eshtrat janë lidhur me
njëra-tjetrën,
secila në vendin e vet. Numri i këpucëve
s'ndryshon më.
Ushqehem me rrogën time. Kam gruan sa vetja
dhe pres fëmijë.
Të tjerët s'thonë më: «I biri i filanit». Kam
emrin tim.

I kam të gjitha këto gjëra të thjeshta, të
përditshme
brenda në trupin tim si jetë e jashtë si stoli.
Thellë shpirtit kanë nisur të më zgjohën
vulkanet
nga oshëtima e gjakut në deje prej thirrjes së
jetës.

HERONJTË

Unë isha i vogël e heronjtë shumë të mëdhenj,
shumë më të lartë se trupat e statujave të

Duke u rritur, gjithnjë e më pak i shihja nga
sa erdhi moshë kur u pamë sy më sy.
poshtë

Tani unë kisha hyrë brenda tyre thellë
dhe kisha zbuluar tek ata njerëzit e thjeshtë
që me dashurinë e natyrshme për gruan, fëmijët,
e ngrohnin edhe pragun e shtëpive.
tokën

Dhe kjo dashuri i bëri heronj.

DONIKA

Flasim për Gjergjin,

për ditët e netët e gjata të rrethimeve,
për luftërat e rrepta, fitoret,
për kalin e tij të zgjuar dhe për shpatën e
për shpesh të harrojmë ty.

Harrojmë si kthehej ai i lodhur nga betejat
dhe te derë e prisje ti.
I merrje në trupin tënd dhimbjet e plagëve të
të fushave të djegur me grurë,
të puseve të shterrura pa ujë
për të mos ia lënë atij.

Se ai duhej të pushonte pak
për të qenë përsëri nesër për luftë.